

ІДЕНТИФІКАЦІЯ ПЛАСТМАС, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДЛЯ ВИРОБНИЦТВА ТОВАРІВ ПОБУТОВО-ГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ (ПОСУДУ)

Стадницька А.В., гр. ТКЗпр
Науковий керівник – проф. **Л.В. Кононенко**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Пластмасові побутово-господарські товари, контактуючі з харчовими продуктами, становлять значну частину у групі товарів господарського призначення: посуд для гарячих харчових продуктів виробляють із прозорого безкольорового та зафарбованого в яскраві і світлі кольори полікарбонату. Штучні і комплектні побутово-господарські товари для холодних і теплих харчових продуктів одержують з поліетилену харчових марок, поліпропілену, поліметилметакрилату, полікарбонату, мелаліту, полістиролу і його сополімерів. Пластмасові вироби для сипких харчових продуктів виготовляють переважно зі звичайного і ударостійкого полістиролу, рідко – з поліметилметакрилату, амінопластів. Порівняно з іншими матеріалами (метал, дерево, кераміка) пластмаси мають як переваги (дешеві, легкі, високотехнологічні, хімічно стійкі тощо), так і недоліки (старіння з виділенням токсичних речовин, невелика твердість, висока електризованість, погане природне засвоєння, повзучість тощо). Вид пластмас і їх хімічну природу можна розпізнати з достатньою точністю і певністю органолептичними і лабораторними методами. Остаточне рішення про те, з якої пластмаси виготовлений товар, приймається за результатами комплексної оцінки кількох зовнішніх ознак виробів (колір, прозорість, твердість, еластичність, метод виготовлення, вид зламу зразка і т.д.), відношення до нагрівання, характера горіння, хімічних реакцій та ін. Проби на нагрівання і горіння виконують одночасно. Спочатку нагрівають (але не підпалюють) зразок пластмаси і установлюють зміни при нагріванні: розм'якшення, витягання в нитку, оплавлення. За результатами цього дослідження виявляють належність пластмас до термопластів або реактопластів. Після установлення групи пластмаси зразок підпалюють і спостерігають характер горіння. Для виявлення виду зразків результати дослідів порівнюють із даними про характер поведінки відомих пластмас при нагріванні і горінні. Зразок пластмаси піддають сухій перегонці звичайним способом. Продукти сухої перегонки, поглинуті дистильованою водою, аналізують для виявлення формальдегіду, фенолу, стирулу, іонів хлору та ін. Якісні реакції на продукти розчинення і термічного розпаду полімерів у складі пластмасового виробу за сухої перегонки проводять хімічними та фізико-хімічними методами.

ОГЛЯД РИНКУ ЗЕРНА, БОРОШНА ТА ХЛІБОПРОДУКТІВ УКРАЇНИ

Супоніна Т.В., гр. ТТ-37
Науковий керівник – д-р техн. наук, проф. **В.О. Погапов**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Галузь з виробництва хліба та хлібобулочних виробів України відіграє визначну соціальну і стратегічну роль у житті суспільства, задовольняючи потреби населення переважно в харчовому продукті.

Борошняні вироби і, насамперед, хліб традиційно займають найважливіше місце в раціоні українців. Для виробництва борошна в Україні використовується декілька зернових культур, але головна роль належить пшениці. Частка пшеничного борошна в загальному обсязі борошна, що виробляється в країні, складає близько 90%.

За підсумками 2011 року урожай пшениці в Україні склав 18,7 млн тонн зерна, на 6,7% більше, ніж 2010 року (тоді було намолочено 17,51 млн тонн зерна). На 18,7% зросла й збиральна площа (з 5,54 млн га у 2010 році до 6,57 млн га у 2011 році). Потужності з виробництва борошна в Україні загалом складають близько 10 млн тонн на рік. Великі борошномельні підприємства виробляють близько 75% борошна від загального виробництва. Основним замовником борошна на внутрішньому ринку є вітчизняна хлібопекарська галузь (понад 70% від борошна, що виробляється). В Україні найбільшими виробниками борошна є ВАТ «Київмлин», ЗАТ «Донецький КХП №1», Новопокровський КХП. Конкуренцію вітчизняним виробникам борошна складає імпорт борошна із Росії. Протягом останнього десятиліття стан хлібопекарської галузі характеризується спадом обсягів виробництва хліба та хлібобулочних виробів. За статистичними даними, нині в Україні виробляється щорічно близько 2,4 млн. тонн хліба і хлібобулочних виробів, що становить лише 32% від обсягів виробництва 1990 року. Основною причиною падіння обсягів виробництва хліба, на думку фахівців, стало, насамперед, зменшення споживання хліба внаслідок скорочення населення країни на 4 млн. чоловік за останні 10 років, зниження купівельної спроможності населення, більш економне використання хліба та значне збільшення випікання хліба невеликими пекарнями та сільським населенням самотужки.

Лідерами у виробництві хлібобулочних виробів за 2011 рік стали м. Київ (12% від сукупного обсягу), Донецька (11,1%) та Дніпропетровська (10,7%) області. Одними з найважливіших причин такого розподілу є: густанаселеність перерахованих регіонів, високий рівень економічного розвитку та платоспроможність населення.